

Slovenska Krajina.

Sramota za naš kraj je grdo preklinjanje. Na Goričkem je nad 20.000 luteranov in ti so znani po preklinjanju širom naše Krajine. Ker živijo katoličani med luterani, so se žal že tudi nekateri katoličani navzli tega grdega preklinjanja. Mislim, da obstaja neki zakon, ki pod kaznijo prepoveduje javno bogokletje in drugo kletev. Pa kaj nam pomagajo zakoni, če se ne izvajajo. Če se bo peljal kak tujec z vlakom od Sobote do Hodoša, se bo gotovo zgražal, četudi ne bo »klerikalec«. Je res neznosno potovati s takimi ljudmi. Tu se začne: Vrag je v njegovem Bogu, njegovega vražjega Boga, prekletega Boga, konča se z Marijo in svetniki. Če tudi so to skoraj vedno luterani, mislimo, da velja zakon za vse. Priporočam b' za vsak kupej napis, kot jih imajo na Hrvaškem, da olikan in pameten človek ne kolne. Odpravi to sramoto, ki nas tako ponižuje.

Sv. Sebeščan. Za božične svetke so tudi naše šole dobile nekaj blaga za obleko siromašne dece. Pa vaceo veliko potrebnih ni dobilo obleke. Zato je tukajšnji župnijski urad še posebej zaprosil banovino za podporo in res smo dobili še 35 m blaga za siromašne otroke, in tovarna lista je poslala 100 Din župnijskemu uradu tudi v ta namen. Banski upravi se tem potom najlepše zahvaljujemo za podporo in istotako Batl. — Pust, ta čas presneti, nam bo ušel in ne bo nič gostilvanje. V dolnjem Prekmurju se mladina ženi okrog 20 leta, dekleta tudi že s 16 do 17 leti, tu pri nas na Goričkem je pa drugače. Tu imamo dosti fantov starih okrog 30 let, pa še premišljujejo, ali bi ali ne bi. Tako je prav, zakon je nekaj resnega in zato je treba dobro

Gasilec

ni samo mož, ki ogenj gasi,

GASILEC

je tudi strokovni list slovenskih gasilcev in samarijancev. — V letu 1937 bo izhajal v pomnoženi obliki in prinašal zanimive članke o stvarstvu in druge, ki jih bodo ponazorjevale slike in črteži.

Naročite »Gasilec« v Mariboru, Koroška cesta 5. Stane samo 20.— Din. — Izide 12krat na 28 straneh.

premisli. Če ne bo nič porok, pa bodo po stari navadi v nekaterih vaseh vlačili bor.

Podtaknja nežigosan vžigalnik pred sodiščem. Na zatožni klopi v Mariboru je sedel 15. jan. 31 letni grančar Vladimir Milosavljevič. Njegov tovariš Vujadin Knežević pa se ni odzval pozivu k razpravi. Obtožnica pravi, da sta imenovana v Karovcih na jugoslovanski-madžarski meji v Slov. Krajini podtaknla posestniku Antonu Centali nežigosan vžigalnik in sta ga obdolžila tihotapstva. Centala je bil obsojen in ga je šele državni svet oprostil. Pozneje je zvedel od drugih grančarjev, kaj sta mu učinila mejna stražnika iz maščevanja. Zadevo je prijavil. Med preiskavo je prišel k njemu Milosavljevič in se je pogodil z njim za 4000 Din, če odstopi od tožbe in mu je dosedaj plačal 3000 Din. Milosavljevič je bil obsojen na 1 mesec in 7 dni strogega zapora.

obraževalno društvo redni občni zbor. Podali Vam bomo obračun o delu v pretekli dobi ter z vedrim obrazom pogledali v bodočnost. Pridite na občni zbor, da strnemo naše vrste in prav krepko tudi v novem letu poprimemo za prosvetno delo.

Sv. Andraž v Slov. goricah. Preteklo nedeljo je priredilo tukajšnje Prosvetno društvo v svojem novem Cerkvenem domu lepo pretresljivo predstavo »Mlinar in njegova hčica. Ljudstvo, večinoma domačini, je napolnilo velike dvorane

in odšlo, vkljub temu, da je prireditev trajala nad tri ure, zadovoljno. So pa tudi vsi igralci z velikim občutjem se poglobili v svoje vloge in lepo podali vso žaloigro, ki tako nazorno kaže boj dekliskega srca, ali naj ugodi svojemu srčnemu nagujenju, ali pa se ukloni naročilu 4. božje zapovedi. V odmorih je nastopil prvi-krat v širši javnosti naš mladi tamburaški zbor, ki mnogo obeta. Da bi le vztrajali. Skratka, bil je lep popoldan, ki ga ne bomo kmalu pozabili. Tudi ob pustu nam bo Prosvetno društvo kaj priredilo in sicer zabaven in kratkočasen večer.

Ljutomer. Že dolgo ni bila naša dvorana take polna kot ob prireditvi igre »Kralj z neba«. Povečini so igralci dovoljno rešili svoje vloge. Ob igri smo prišli do prepričanja, da morejo tako globoko in versko igro rešiti le ljudje dobrega verskega prepričanja. Zadovoljni smo bili s scenarijo, kostumi, ki jih ima na razpolago društvo samo, s svetlobnimi pojavi in končno s kratkimi pavzami med dejanji. V prihodnje pa si naj društvo blagovoli preskrbeti za tako versko prireditev še nekaj resnih orkestralnih točk, da bo celoten utis po možnosti popoln. — Marijina družba v Ljutomeru je zgubila svojo najstarejšo 86 letno družbenico v osebi Marije Semenčič, ki ji članice družbe izkazale za obilno udeležbo na dan pokopa zadnje čast. — Prosvetno društvo pripravlja za vesel pustni čas priručno opereto v dveh dejanjih »Čevljar in vrag«.

Sv. Lovrenc na Dravskem pelju. Katoliško prosvetno društvo je na nedeljskem občnem zboru dalo obračun preteklega leta. Želimo, da bi obnovljeni odbor mogel čez leto dni poročati še veliko več veselega o uspehih društvenega dela. Pomagajmo mu vsi!

Celje. Katoliško prosvetno društvo, ki je bilo ustanovljeno 1. januarja 1907, proslavi svoj 30-letni jubilej 30. in 31. januarja. 30. januarja, zvečer je v veliki dvorani Ljudske posojilnice slavnostna akademija s pestrim programom. V nedeljo ob 10. uri predpoldne pridiga in slovesna sv. maša; na to slavnostno zborovanje v Orlovskem domu. Govori predsednik Prosvetne zveze dr. Josip Hohnjec.

Polzela. Katoliško prosvetno društvo na Polzeli vprizori vnedeljo 24. januarja čarobno pravljico v treh dejanjih in osmih slikah »Zaprav-

DRUŠTVENE VESTI

Fotovalne knjižnice so pripravljene. Društva, ki si jih želijo, naj nam to sporočijo! — Krov. zveza (knjižnica) v Mariboru, Aleksandrova cesta 6.

Sv. Trojica v Slov. goricah. V nedeljo 24. januarja, popoldne ob treh, bo imelo katoliško iz-

kramar je, ki svoje robe sam ne nosi. Ti še strehe nimaš; dežniki bi se mi vsi zmočili.«

»Hahaha, zakaj so pa, če vode ne prenesejo! Daj! Jih bom že tako držal, da se ne bodo stajali.«

Moral pa je nekaj časa otemati, da jih je mogel pograbit. Oprtal si jih je in veselo poskočil z njimi, kakor da nese volno. Nekaj dolgih korakov je napravil, iznenada pa obstal in zaklical za Gašparjem:

»Mojster Gašpar, viš, nekaj si izgubil! Nekaj zlatega, če prav vidim.«

»Zlatega kaj še nikoli nisem izgubil, ker kaj takega nimam ne, haha,« se je možak zasmeljal.

V tem pa je že zagledal nekaj svetlega na tleh. Sklonil se je in pobral košček žide, ki je bila s srebrno nitko obrobljena, na sredi pa je bil všit zlatnik.

»Glej ga, lažnivčka!« se je grofov jagar Anza pošalil. »Imaš pa le zlato s seboj.«

»Moja tr. reč ni,« je trdil Gašpar.

»Moja tudi ne.«

»To je moral kdo izgubiti.«

»Menda že. Kar tako ti je ne bo kdo na cesti pustil.«

»Anza, ali se ti kaj jasni?«

»Ali meniš onadva potepuha, ki sta naju tam za Gorenčami grečala?«

»Uganil si. Bog ve, če nista tega tam v Kapli kje ukradla.«

»Ako kdo kaj takega izgubi, ta mora v malhi še kaj boljšega skrivati. Čuj, Gašpar, za njima jo uberem! Vse žepe jima bom obrnil.«

»Pamet si posodi! Gotovo sta se že davno kje potuhnili. Drugega ne moreva: v Kapli pojdeva na sodnijo, naj sodnik pošlje svoje biriče za njima.«

Anza se je res vdal; zato sta pospešila korake, da bi bila čim prej v Kapli.

Ko sta ob enajstih dopoldne prišla tja, je bil ves trg pokonci. Na vseh krajih so stale gruče ljudi, ki so mahali z rokami in bili od govorjenja skoraj že hripavi.

»Kaj pa je danes to?« je vprašal Gašpar, ko je stopil eni teh gruč bliže. »Ali koga na vislice vlačijo?«

»Desetkrat bi jih obesili, roparje take — ko bi jih le dobili!« se je zadržal krojač Rojnik.

»Katere roparje?«

»Ali nič ne veda? Seveda, kako bosta vedela, ko pa sta šele prišla... Premislita, Našo ljubo Gospo šmarsko so nam okradli!«

»Okradli!« se je zavzel grofov jagar Anza.

»Nocoj, ko je bilo tako vreme, so vdrli v cerkev,« je hitela z besedo neka ženska, »in so Mariji vse pokradli — zlato krono in cekine in tisto verižico, ki jo je darovala gospa grofinja. — Strašno! Enega od roparjev pa so že prijeli. Kaj mislite, kdo je? Melharjev Lavrinc, sodnikov sin! Samega sod-

tvarina je še danes po mnogih stoletjih tako trda, da so imeli stroji turinskih cestnih delavcev mnogo opravka, na zadnje pa so jo mogli odstraniti le z razstrelitvami. Profesorji italijanskih tehničnih visokih šol in cela vrsta zasebnih strokovnjakov so se trudili, da bi odkrili natančno sestavo tega cementa, ki ostavlja po svoji trdnosti najboljši moderni cement za seboj, vsi njihovi napori pa so bili zaman. Vprašanje je, ali se bo sploh kdaj posrečilo, da bi rešili to, kakor mnoge druge uganke staroveške gradbene umetnosti, ki je ostala v marsikakšnem pogledu do danes nedosežena.

Jekljeni zobje

Doslej smo imeli že zlato krono in mostičke